

KART - ΠΟΣΤΑΛ

«Η όποια τάν άπογεωσάν
μας άποστλημένη συνεγεύσαν
και μή συνοδευθείην όπλα δι-
καιώματος καίσεις ή δεσμώ-
μάν πάντες δὲν λαμβάνεται ως
δημός.

Π. Α για λό που λον,
Πάτρας. Δυστυχώς τὸ ἐν λόγῳ
μυθιστόρημα δέν μάς χρειάζεται.
“Η μεταρράσεις τῶν μνη-
στηριάτων μας, γίνονται ἀπό
γνωστούς λογίους. Ε ὑά γι
Για τὴν ἔξαιρην εἰδοποιή-
σαμε τὸ λογιστήριον. Πᾶς τὴν στείλησε; Δι’ ἐπιτυχῆς; Τὸ πεδό-
σας δυστυχός δηλ’ ἐπιτυχές. “Υφος, γλάσσα, ἔννοιες, διὰ ανεπιυχῆ
κ’ ἐσφαλμένα. Ιδού πῶς ἀρχίζετε:

«Κευμάτια ή ζωή τοῦ ἀνθρώπου εἰς ἐν φύλλον δένδρου. Γλυκά
μον. “Διάληκ. Μᾶλλον οὐκέτη καὶ ἀπονος φύτωντας συνάντησε
συνά-συνη καὶ τὸ φύλλο μαρένεται πέφη στὴ γη καὶ σέπεται.
Μαζῆ μὲ τὴν ζωὴν ἐνδὲ φύλλον κύνεται, ἔκσφαντεται καὶ ή ζωὴ
ἐνδὲ ἐφοτενεμένην. Τὴν ηπούσην τ’ ἀναζωογονεῖ; “Ο ἥλιος.
Τὸν διενετενεμένον ποιεῖ τοὺς ἀναζωογονοῦ; ”Η Νόκτα, τὸ σκο-
τάδι. “Η μαρδα μον ἔχει πλημμείση ἀπό ἀγάπη κλε. κλε..”

Σᾶς συμβούλευσμα λοιπὸν νὰ ἀρχίσετε νὰ διαβάσετε, ἀφίνοντας
για μερικούς καιρού τὸ γάψυμο, γιατὶ τὰ λάθη σας γενικῶς είνε πολ-
λά καὶ σοβαρά. Γ. Δ. Μ. “Ο «Ερημίτης» πολὺ τραβηγμένος. Μο-
λατάντια γοράπετε στρωτοῦ. Γ’ αὐτὸ φροντίστε μόνον νὰ διορθώστε
μερικά λάθη, σκορπιάτη δῦνα κ’ ἔκει σὲ διατόπωσι. Φράσεις πρό-
χειρες, λέξεις μὲ δημόδεις, ἔκυριοι λέξεις—ποιητικὲς διγόνωβολη-
κές. Αντά θλιὰ νὰ τ’ ἀπορεύετε ἀπὸ διαβάσετε καθετὶ ποὺ γράφετε,
ένα μήνα καὶ δύνατοτε θὰ τὸ βλέπετε σᾶν κατὶ κονύμχιο, σᾶν
κατὶ ξένον... Σὲ νὴ τε μὲν ἡ Νήσιος τὸ τοπικόν λα. Σᾶς
ενχαριστοῦντες θερμοὶ γιὰ τὰ καλά σας λόγια καὶ σας εὐχόμεθα γη
γοροῦ ἀνάρρωσθε μὲ λόγη πα-
τικήν καρδιά. Ι. Β. α φο β ο
ζ ἄ κ ν ν. “Ἐνταῦθα. Εύχα-
ριστούνεν γιὰ τὰ καλά σας
λόγιαν ὑπέρ τοῦ «Μπουκέτου». Ι.Ρ.Μ. “Απ’ τὰ τραγούδια σας
καλό, γευπτό ζωὴ καὶ σφρί-
γος, η «Πρώτη Νυχτά». Μὰ
δηλ’ γιὰ τὸ «Μπουκέτο», δι-
στηγῶς, γιατὶ εἰν λίγο-κολὺ
ρεαλιστικό. Γ’ αὐτὸ δὲν καίστε
παρακαλέσουν υερμός νὰ
μάς στείλετε μερικά νέα σας
ποιημάτια. Κι’ ἀπόνι νὰ μᾶς
γνωρίσετε τὴν ταχυδρομική
σας διεύθυνσιν. Λέγοντες «ένα-
σας ποιημάτια, ἐνόντες ση-
μερινά, δηπος η «Πρώτη Νυ-
χτά», τὸ δηποτὸ μᾶς ἔκαμε
ἔκαιρετική ἐνέπονος. Αποστέ-
λλετε τὸν φάκελό και. κ. Χ.
Σταμ. «Μπουκέτο». Π λη-
γ ω μ β ν ο Π ο υ λ ι, Πά-
τρας. Αποτύμενα πολὺ πού
δὲν μποροῦμε νὰ σᾶς εὐχαρι-
στήσουμε. Γιατὶ τὸ δημόγο
σας είνη δηλ’ ἐπιτυχης μετα-
φρασμένη, ἀπόνη εἰς γλωσσαν
ακαλαιοθήη μικτή, μὲ λά-
θη ἀρκετά κτλ. Μᾶς φά-
νεται περιέργη πός σᾶς ἔγρα-
ψαμε—γιατὶ δὲν ψιωμαστε-
τέτο πράγμα—διτὸ δὲν δημο-
σιευθή. Ελεύθερον νὰ
επολέμησην. Τέλος
γιατὶ γράφετε κι’ ἀτ’ τὶς δύο
τηλεοντας τοῦ χάρτου; Και
γιατὶ πέρνετε γιὰ θέμα τὸν
Γαλιλογερμανικὸ πόλεμο; Δα-
νειστήκατε τὴν ὑπόδειον ἀπὸ
ἔδοντα δημόγο; Αὐτὸ δημό-
σιον μάλλον, μὰ ἔκεντο πον τὸ
καθιστά ἀπορρίψουμεν εἰς ἓ
κακὴ διατύπωσις, ἡ ὥποια—
βεβαιωθήσε— δέ παρονει
καμμά δεσποτεια, καμμά δι-
δοθωσι. Μ α ι ο ν, Κρή-
την. Σᾶς ενχαριστοῦντες θερ-
μοῖς γιὰ τὰ εἰγενικά σας λό-

για, ἀν καὶ ζαλισμένοι ἀπὸ τὸ πολὺ θυμίαμα. Τόσος ἐνθουσιασμός!
Τὶ καλωσόντας καὶ πόση ἀνεκτικότης ἔκ μέρες σας. “Αποστέλλετε
τὴν διεύθυνσιν. Δη μ. Π α π α γεωργίον, Κ ων σ τ. Ε μ-
μ α σ ον η λ, Γιώταν Οίκονο μο π ο ού λ ον, Αν τ.
Κ α κογιάν νη γ, Κ Νέλτεο, “Αλεξάνδρον
υ ού ζη, Γ. Π ρόσση γη, “Ελευθερίαν Αιάτσον
“Ελένην. Π α π α δ ο π ού λ ον, Κ Θεοδωρού
“Ελένην Μεταξά, Τ τίναν Κ αράτης, “Ανταδία
Διοράτα σ ού λ ον, Χρυσόνταν Ρόδηλον. Θά σᾶς
έκαναν τὸ χατζή, μὰ εἶναι δράμα πιάτη. “Επειτα η εικόνη τῆς «Μίς
Ελλάδος» δημοσιεύθηκε καὶ σὲ ἐξώφυλλο ἀκμή περιοδικού. “Ἄς τὴν
ἀρχήσουμεν λοιπόν ησυχή, τὴν κανέντη τὴν κοπέλλα. ‘Αρκετά τὴν
έδοξαν καὶ τὴν ἀλλαζαν τὸν κ. Χάρη Σταμ. στὰ γραφεία τοῦ «Μπουκέτου»,
Λέκα 7. Στείλετε τὸ βιβλίο σας. Θά τὸ λόβη ἀσφαλώς. Μ α ο μ
η Ν ο τ ε μ η τ α. “Επειδὴ τα ποιημάτια σας δὲν είνε καθοδόντα
λα, δημοσιεύσωμεν ἐδάν τὸ γράμμα σας πού ἔκφράστε καλύτερο
αὐτά τὸ... ἐρωτικόν σας πόνον:

“Αγαπημένο μου Μπουκέτο,

Πολλὸν θὰ σὲ παρακαλέσω ἐδὲ μίνιντε κατάλληλον τὴν ἐκθε-
σιν τοῦ πόνου μη τὸν δηποτὸν δὲν ἡμιπορῶ νὰ ἐκφράσων ἀλλοίσις
εἰς “Ἐκείνον παρὰ διὰ τῆς δημοσιεύσιός σες θὰ μὲ ὑποχρεώνετε
ὅσον δὲν φαντάζεσθε.

Διὸν εἴσαι πολὺ μορφωμένη, μήτε καὶ ἔχω ξαναγράψει περδε
δημοσιεύσιν ἀλλὰ σὲ μια στιγμὴ ἀπογιώσεως καὶ μεγάλης μον ἀ-
πελπίσεως καὶ συνάρματης τερρεβλήσεως. Έλαβα τὴν γραφίδα καὶ
ἔχαρεξα αὐτὰ δίχως διακοπήν, δίχως καμιά σκιψίν βεβιασμένην.
“Ελπίζω νὰ μήν μὲ ἀποκρούσετε καὶ σᾶς έχασειστὸν τὸν προ-
τέρων.

Ζητεῖ συγγράψην διότι τὰ γραφήσαντα μον είνε μὲ μολύβι, ἀλλὰ
φροντισμένη τοὺς οἰνείους μον δὲν ηδυνάμην νὰ μεταχειρισθῶ
μελάνην.”

Ζ. Π α α ν α σ τ α σ ι ο ι ν, “Ἐνταῦθα, ‘Απαντάμε στὸν σκόνη
μὲ τὴν σειρὰν τοῦ, ἀκόμη καὶ στὸν οὐριστά. Τὰ χειρογράφα α δὲν
ἐπιτορέφονται, αὐτὸ δὲν ἐδηλώσαμε πολλάκις, ζητά—κατηγορημα-
τικά. Γράφετε τὸ πόνον εἰς τὸν «τίμονον» ν’ ἀργούμενον τὸν πάντα
τούσαν. Η λέξις «έμως» δὲν γράφετε τὸ μὲ ητία. Η λέ-
ξις «επορία» δασύτετα. «Ἀληθινή» τὸ διὰ γράφετε μὲ γιώτα καὶ
δηλ’ μὲ ἐψιλον γιώτα, καὶ τὸ «διακηρύξτε» τὸ γράφετε μὲ ἀλ-
φα γιώτα. Θέλουμε δηλαδὴ
νὰ ποιημεὶς πόνος ένδιξης ένοντα
ἡτο ἀν φροντίζετε στὸ δεῖης
νὰ ὄρθογραφήσῃ τὰς ιδρείς
σας. Τι διάβολο... Δεν πένονται
τοῦ οὐρανοῦ... οὐρανοί!... Δεν πένονται
τὴς γραμματική τοῦ Κα-
τεβαίνη τὰ κάνετε σωστὰ τὴ
δουλειά σας; Φ λ ο ι σ β ο ν
Κ ν μ α ι ο ν. Τὸ ποιημά
σας «Χρομάτος» καλό καὶ τὸ
δημοσιεύσουμε ἐδό.

— Δυν ματάνια πονεμένα —
δηδ ργλνα πλάτα ματάνια,
πον μον πλήγσαν τά ση-
θη, με μονή τον ματά
χνόντα βαλλούμε σιμένα—καὶ
μον ουρόντα τὰ φραμάντα
τῆς δεράτιας μον τῆς μαύρης,
πον μον καίστε τὴν καρδά.
— “Ω γλυκά μον ζηλεμένα
ζατρευτά μον πλάνα μίτα
σᾶς λατρεύων ἀπὸ τὸ πόνο
σαν είδοντα μὰ βροδιά
καὶ σᾶς θρόνασα καϊμάνα—
[βασιλιδ μέσο] τὰ πολάτια
τῆς ψωνίσας μον τῆς θλιμέ-
ίης καὶ σᾶς μαργ μον καρ-
δά.

— “Ω! γλυκά μον μαργά μά-
τια—μάτια πλάτα ζηλιμένα
πάσχω, ουρόφερω, δά-
σαν σὲ χλίδα δενδάς μον
ή καὶ καρδάληα σάν σηλογιμένα,
τὸν πινδό μες χωρίσι μον
θ. Τ οιαντα φύλλο ου
Κ λ. Γιαν ν ού ση ν,
Τοίκκαλα. Εγέτε μεγάλο δί-
κηρο. “Αγν δέν δημοσιεύη-
σαν τὰ σταλέντα, ἀν βιόσκουν-
ται στὴν ἀλληλογραφία μος,
δάσιος τὰ στειλούνται. Είνε
δίκαιοι καὶ ἀπαραίτητον τὰ
μηνυθούσιον ολοντοστέος
φροντίας γιατὶ δεν είνε ἡ πρώτη
φροντία πον στέλνουν ἀνοησίες
μὲ ξένη ουρογαφή.

Τὸ γραμμόφωνον κατήντησε τὸ ἀγαπητό- τερον μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς μονυσικῆς

Χωρίς αὐτὸ κανένα σπίτι δὲν
είνε τέλειο. “Ολει, νέοι καὶ
γέρει, μαζεύονται γύρω του.
Μ’ αὐτὸ δὲν στρέψης έχει στὴ
διάδεσι της τέξ πιό φημισμέ-
νης ὀρχηστρες τοῦ κεδουμού,
που παίζουν τεύχος τελευταίους
χερούς της ἐποχής. Χάρις σ’
αὐτὸ ει γέροντας έναντιν τὴν
τευχισμένη ζωὴν πειάτεν των
ταν, μαζεύοντες τέξ ὥραιτερες
καντάδες πεν τραγουδούσαν
στες ἀκλεπτές των. “Αλλὰ διά
να δηπολέμουσα κανεῖς τὸ γραμ-
μόφωνον πρέπει νὰ έχη δια-
ργανον μὲ τὰς τελευταίες της
δργανον μὲ τὰς τελευταίες της
τελειοποιήσεις. Τὸ γραμμόφωνο
ΣΤΑΡΡ τόπου XXII είνε τὸ μοναδικὸν δργανον πεν συγκεν-
τρώνει τὰ καρίσματα αὐτά:

Μιά χαρηλή τιμὴ καὶ καλλιτεχνική ἄξεια.

Πώλησις μὲ μηνιαίας δόσεις παρὰ τῇ:

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Στοά Αρσακίου 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Φίλωνος 48
ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ: Βενιζέλου 22α ΠΑΤΡΑΙ: Ρήγα Φεραρίου 84